

A Andorra la Vella, el 25 de juliol del 2016

Molt Il·lustre Senyor,

El present escrit el trametem en nom de la Unió de Ràdios Privades d'Andorra davant l'enorme preocupació que ens han suscitat les noves tarifes generals (fixades sense negociació prèvia amb els usuaris) que ens ha tramès la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns (SDADV)¹ per a la comunicació pública i reproducció per a la radiodifusió d'obres i prestacions, incloent-hi internet ("simulcasting" i "webcasting"), i la comunicació pública en esdeveniments a l'exterior.

D'acord amb la conversa mantinguda amb vostè ara fa unes setmanes, des de l'URPA hem estat treballant a consciència en aquest qüestió per tal de poder aportar el màxim d'informació possible sobre el que cal reconsiderar per ajustar l'SDAVD a la realitat del país i amb la ferma voluntat, tal i com vostè ens va apuntar, de col·laborar en la mesura del possible a resoldre l'actual situació.

Com podrà comprovar més endavant, i després de múltiples reunions mantingudes amb assessors experts en regulació de drets d'autor, l'SDAVD, tal i com planteja el seu sistema de funcionament, s'acabarà convertint en un ens sobredimensionat pel país. Tots ells han coincidit a recomanar-nos que sol·licitem al Govern la reconsideració en l'aplicació de la gestió dels drets d'autor no només pel sector que nosaltres representem, sinó també per a la resta de sectors del país, per tal que la recaptació sigui equitativa al nombre d'habitants censats a Andorra. En aquest sentit, tal i com us vàrem comentar fa uns dies, Andorra és a temps de redirigir molts d'aquests aspectes per tal que l'SDAVD gestioni els drets d'autor per a cada sector amb uns objectius econòmics clars i -repetim- proporcionals a la població que tenim ja que és cada Estat qui pot marcar aquests objectius i evitant que acabin repercutint en el desenvolupament econòmic del país. Per aquesta raó volem entendre que tant el seu Ministeri com el Govern vetllen per la bona i correcta aplicació de les lleis en defensa de l'interès general, cosa viable si vostès així ho dictaminen, ja que entenem

¹ La SDADV és una entitat creada pel que disposa l'article 34 de la Llei sobre drets d'autor i drets veïns del 10 de Juny del 1999, que requereix la constitució, per llei, d'una entitat de dret públic per a la gestió col·lectiva d'aquests drets.

que l'SDAVD no és una empresa que hagi de generar beneficis econòmics sinó que es tracta d'un gestor del que, per llei, se li encomana.

A continuació passem a exposar-li algunes qüestions que, al nostre entendre, reflecteixen una fixació de tarifes inequitàtiva per part d'aquesta entitat (que actua en règim de monopoli en ser l'única entitat de gestió a Andorra) i que pot posar en greu perill el desenvolupament econòmic del sector de la radiodifusió al Principat:

- 1) Les tarifes que ens ha remès l'SDADV es basen indistintament per a l'ús dels Drets d'autor i els Drets connexes o veïns de la música que utilitzem, sense atribuir quin percentatge correspon a cada tipus de dret.

Considerem que, si bé aquesta entitat està efectivament facultada per gestionar de forma conjunta l'administració i recaptació d'ambdós tipus de drets, això no ha de comportar en cap cas la impossibilitat per als usuaris de negociar de forma separada la tarifa de cadascun dels esmentats drets i de cada titular.

Al mateix temps s'està privant als usuaris de conèixer els conceptes pels quals abonem aquestes quantitats gens menyspreables. És imprescindible que de la tarifa i, conseqüentment, de la quota que ha de remunerar l'emissora a l'entitat de gestió, es desglossin cadascun dels conceptes pels quals s'abona l'esmentada tarifa. És a dir, la tarifa ha de determinar de manera clara i objectiva el valor per l'explotació del dret corresponent.

En aquest sentit, és important separar el dret de reproducció del dret de comunicació pública. Si bé les emissores exploten efectivament el dret de comunicació pública, el dret de reproducció no és més que un acte purament instrumental que no conté cap valor econòmic.

Així mateix, no cal oblidar que –i així es reconeix a la majoria de la doctrina- el valor per l'explotació d'un dret veí ha de ser sempre inferior davant un dret primigeni com és el dret d'autor. Aspecte que, amb aquesta estructura de tarifes, els usuaris no poden conèixer si és respectat.

La confecció de les regles de repartiment de les quantitats recaptades que realitzi el Consell d'Administració de l'SDADV no es pot confondre, ni reconvertir, en una norma per a la determinació de la tarifa.

- 2) Considerem que les tarifes que ens ha remès l'SDADV, a més, no responen a l'obligació que estableix la Llei sobre drets d'autor i drets veïns en relació als usuaris, de proposar tarifes que es corresponguin amb els valors econòmics pels usos que es realitzin (art. 12.b).

I és per això que passem a exposar el següent:

a) Respecte a les tarifes per a la radiodifusió d'obres i prestacions protegides del repertori d'SDADV, s'estableixen dos tipus tarifaris:

- 2,80% sobre els ingressos mensuals obtinguts per a las “emissores en les que la música és el component principal de l'emissió”.
 - 2% sobre els ingressos mensuals obtinguts per a les “altres emissores”.
1. En primer lloc, no es defineix quan es considera que l'ús de música és un “component principal”. No s'estableix cap tipus de graduació en funció de l'ús musical, de manera que, segons sigui considerada d'una forma o altra, ens podem trobar que s'aplica la mateixa tarifa per un ús purament instrumental, secundari o mitjà, sempre que no tingui la consideració de principal.

De la mateixa manera, atès que l'SDAD fixa les tarifes de forma unilateral, pot dir al seu arbitri que un ús és “principal”, el què deixa en una posició de greu inseguretada jurídica a les ràdios.

Per tant, per a la determinació d'una tarifa objectiva, equitativa i justa, en funció de la major o menor importància de l'ús del repertori de l'SDADV, cal tenir en compte com un dels criteris per a la determinació de la tarifa la “rellevància d'ús” del repertori. Aquest criteri es divideix en tres nivells:

- a) Rellevància d'ús principal: quan la utilització del repertori sigui imprescindible per al desenvolupament de l'activitat de l'usuari.
 - b) Rellevància d'ús significativa: quan la utilització del repertori alteri el desenvolupament de l'activitat de l'usuari.
 - c) Rellevància d'ús secundària: quan la utilització del repertori no alteri el desenvolupament de l'activitat de l'usuari.
2. D'altra banda, és imprescindible tenir presents altres criteris que modulin i ajustin el màxim possible la tarifa per ús efectiu del repertori de l'SDADV com són:
- a) L'“amplitud del repertori”, referida al nombre d'obres i prestacions protegides els drets dels quals són gestionats per l'SDADV.
 - b) El “grau d'ús efectiu del repertori”, referit a la utilització que l'emissora en el conjunt de la seva activitat fa del repertori protegit per l'SDADV, determinat per la identificació individualitzada de les obres i prestacions utilitzades.
 - c) La “intensitat d'ús del repertori”, que s'identifica amb el major o menor ús quantitatiu de les obres o prestacions protegides per l'SDADV.

3. La base tarifària (ingressos mensuals obtinguts per l'emissora) no es correspon amb el valor econòmic que aporta a aquesta la utilització del repertori de l'entitat SDADV i que recull l'esmentat art. 12.b de la Llei.

L'emissora pot obtenir diferents ingressos que no estan vinculats a l'explotació comercial de l'esmentat repertori. Per exemple, a la ràdio parlada, els ingressos de publicitat poden generar uns ingressos alts a l'emissora i, en canvi, l'ús de música que realitza és molt menor.

D'aquesta manera, convindria vincular els ingressos que les emissores obtenen per l'explotació del repertori amb la rellevància d'ús que fa l'emissora (explicat al punt anterior).

4. Al model de tarifes remeses per l'SDADV s'obvien aspectes fonamentals que s'estan aplicant de manera ininterrompuda a l'entorn europeu como són:
- a. La necessitat de conèixer per part dels usuaris els costos, el valor econòmic del servei prestat per l'entitat de gestió per fer efectiva l'aplicació de tarifes, i que ve determinat pels principis d'eficiència i bona gestió.
 - b. L'establiment de descomptes que es vegin justificats objectivament, per exemple, per l'estalvi que suposen per a l'SDADV en la gestió i aplicació de les tarifes.
- b) Pel que fa a las tarifes per comunicació pública en espectacles a l'exterior, es preveu un 6,5% dels ingressos de taquilla pels concerts. Considerem que és una tarifa considerablement elevada en comparació amb altres tarifes dels països de l'entorn² i que fa insostenible l'organització de concerts al Principat d'Andorra per part de les emissores.
- c) A més, aquestes tarifes es refereixen al "material" musical. El concepte "material" és indeterminat: cal referir-se a "obres" i "prestacions" (drets connexos). I, en relació aquests darrers, cal assenyalar que en un concert no té lloc cap remuneració als productors de fonogrames atès que es tracta d'una actuació en viu.

² A continuació es detallen les tarifes d'alguns països d'Europa per a la comunicació pública d'obres musicals, extret de la Resolució de la CNMC a l'Expt. S/0460/13, SGAE-CONCIERTOS, del 6 de novembre del 2014: *Reino Unido tiene tarifas del 3% de los ingresos brutos de taquilla; Dinamarca, tramos entre 2,42% y 5,25% de los ingresos de taquilla; Lituania, tramos desde el 3,5% al 6% del producto de taquilla; Suecia, entre el 3,1% y el 5,5% en función del número de asistentes; Alemania, entre el 5 y el 7,65% según el número de asistentes; Holanda, entre el 3% y el 7% en función del peso del repertorio protegido sobre el total del repertorio; Irlanda, entre el 3% y el 6% de los ingresos netos.* Als **Estats Units** les tarifes són: BMI: entre 0,8% i 0,3% dels ingressos bruts en taquilla; ASCAP: entre 1,20% i 0,15% dels ingressos bruts.

Trobem, en conseqüència, que les tarifes emeses per l'SDADV no guarden els següents criteris, que considerem essencials per garantir la seguretat jurídica que precisem per poder desenvolupar els nostres negocis:

- Relació d'equitat entre la tarifa i el valor que el bé o servei al que remunera l'esmentada tarifa atorga al producte final, apreciament, per modular i adaptar la tarifa el màxim possible al valor real de l'explotació, criteris com: l'amplitud, el grau d'ús efectiu, així com la intensitat d'ús del repertori de l'SDADV.
- Relació raonable amb el valor econòmic de la prestació realitzada, vinculant els ingressos per l'explotació del repertori a la rellevància d'ús del repertori per part de l'emissora.
- Detall de manera clara i objectiva de cadascun dels conceptes pels que s'està abonant una tarifa determinada a l'SDADV.
- Introducció d'aspectes fonamentals com són el coneixement dels valor econòmic del Servei d'SDADV, així com l'aplicació de descomptes justificats i objectius als usuaris.

A més, cal tenir en compte l'especial situació de monopoli de les entitats de gestió, en relació amb la normativa europea i els aspectes fonamentals dels mercats i la competència.

3) L'SDADV no ens ha facilitat l'acreditació de la tinença dels drets del seu repertori per a les modalitats d'explotació que concedeix en la seva autorització, especialment en el cas de les explotacions digitals: simulcasting i webcasting.

Necessitem conèixer els contractes de gestió de l'entitat, especialment en relació amb les obres i prestacions publicades abans de l'any 1996, data en que s'aproven els Tractats OMPI d'Internet relatius als Drets d'autor i veïns.

En relació amb el webcasting, que està previst en aquesta tarifa com un dret de comunicació pública de remuneració equitativa compartida entre productors fonogràfics i artistes (sempre que no es produeixi un accés "a la carta"), necessitem que ens garanteixin que els titulars de drets veïns els han encomanat expressament la gestió d'aquesta modalitat.

Especialment, és molt important per la nostra seguretat jurídica, conèixer la posició oficial tant del Ministeri com de l'entitat SDADV en relació als drets aplicables per al webcasting "amb funcionalitats" (aquell que permet personalitzar el servei en funció del tipus de música, àlbum, gustos de l'usuari, etc.)

Això és degut a que existeix una tendència internacional (que succeeix en països de l'entorn com Espanya, França o el Regne Unit) de les companyies discogràfiques, que són titulars d'un dret exclusiu de posada a disposició, per

retirar els drets del webcasting de la gestió col·lectiva, ja que reclamen que es tracta d'un dret de posada a disposició del públic (el consideren "a la carta"), del que són titulars exclusius.

Per aquesta raó, els usuaris no volem trobar-nos en una situació de conflicte amb l'SDADV, les companyies discogràfiques i els artistes, que tindria com a conseqüència per a nosaltres que ens veuríem obligats a obtenir i remunerar tres tipus de llicències per un mateix acte.

4) Llicències per formes d'explotació i models de negoci totalment nous en l'entorn digital.

És important tractar, segons l'acordat a nivell europeu, la necessitat de les entitats de gestió de concedir periòdicament llicències sobre el seu repertori per a formes d'explotació i models totalment nous.

Parlem de llicències individualitzades per a serveis en línia innovadors, sense el risc que les condicions d'aquestes llicències puguin utilitzar-se com a precedent per a la determinació de les condicions d'altres tipus diferents de llicències.

5) Volem aprofitar aquesta oportunitat, així mateix, per sol·licitar al Ministeri un aclariment sobre l'estat actual dels convenis de reciprocitat entre l'SDADV i les entitats de gestió internacionals

Ens preocupa especialment que part de les tarifes que abonem no s'estiguin repartint en la quantitat corresponent a les entitats dels països d'origen.

Per esmentar un exemple, als Estats Units no existeixen els drets connexos en la radiodifusió terrestre, per la qual cosa no tenim constància que les quantitats recaptades per aquest concepte siguin efectivament repartides a cap entitat de gestió nord-americana.

Creiem que el percentatge d'ús de música dels Estats Units és força elevat com per obviar aquesta dada.

Per aquesta raó, li preguem que, en virtut de la facultat que els proporciona l'art., 38 de la Llei sobre drets d'autor i drets veïns d'Andorra³, sol·licitin a SDADV els contractes bilaterals o multilaterals subscrits amb les esmentades entitats de gestió per a la representació recíproca.

³Art. 38. Supervisió de la societat de gestió col·lectiva. La societat de gestió col·lectiva ha de proporcionar al Govern almenys una còpia de cadascun dels següents documents... "b) tot contracte bilateral o multilateral que afecti l'administració de drets d'autors estrangers i altres propietaris estrangers de drets d'autor i/o propietaris estrangers de drets veïns"...

Suggerim així mateix estudiar possibles esmenes a la legislació encaminades a una major harmonització amb les lleis dels països de l'entorn i evitar situacions de determinació de tarifes inequitatives per part de l'entitat SDADV.

Considerem igualment que seria positiva l'adhesió als Tractats OMPI de 1996 (WCT i WPPT).

Per concloure volem remarcar d'altres consideracions que afecten substancialment el funcionament del nostre sector:

- La participació al Consell d'Administració de l'SDADV de membres del sector de la radiodifusió, el que suposa una clara vulneració de les lleis de competència internacionals en tant que són jutge i part en l'aplicació de tarifes i/o sancions que, a més, i com hem remarcat anteriorment, s'apliquen de manera arbitrària.
- La greu discriminació que suposa que emissores foranes es repeteixin a Andorra sense que se les apliqui cap tarifari en matèria de drets d'autor, sent Andorra Telecom -entitat de caràcter públic- qui els aboni.
- I finalment, la manca de regulació del sector audiovisual i especialment del radioelèctric així com la manca de dades d'audiència a través de baròmetres públics que puguin determinar amb exactitud la rellevància en la comunicació pública de les nostres emissores per tal de determinar amb millor precisió les tarifes sobre drets d'autor i drets veïns.

Li agraïm a l'avançada la seva disposició per atendre les nostres demandes, amb la finalitat de poder trobar una solució a la situació de greu perjudici en la què ens trobem i per a una major seguretat jurídica que garanteixi el desenvolupament dels nostres negocis de radiodifusió al Principat d'Andorra.

Rebi una cordial salutació,

UNIÓ DE RÀDIOS PRIVADES D'ANDORRA